

Minningarorð um John

F. 10.06.53 – D. 09.07.94

Endaleysa røðin av mannabørnum

kámost burtur tá vit líta aftur um bak. Hvør ættin eigur sítt rað. Aftan fyri okkum standa tey, sum yngri eru. Raðið heldur áfram til tey yngstu og tey nýfðdu, til tað kámost burtur fyri eygum okkara, har tey ófðdu taka við. Men líta vit frameftir, so er ikki so langt til endan. Tey av okkum, sum eru so heppin, eiga enn foreldur, kanska ommur og abbar við, framman fyri í raðnum. Tey elstu standa og stara niður í grøvina – tí teirra forfedrar eru longu undan farnir, og nú standa tey á tromini og undrast á hvussu stokkut lívið einaferð er.

Oman og niðan fram við røðnum ganga deyðans disiplar og ansa eftir at skil er á. Tað eru álitisstørv teir hava. Oftast gongur alt mest sum av sær sjálvum, men so við hvørt ganga teir fram, tríva mest sum av tilvild inn í eitt rað og velja ein út haðani. Stundum harðliga, og stundum so findarblíðir, men altíð fáa teir tann kosna við sær.

Vit, sum eftir eru, standa og spyrja hvønn annan hvat tað mundi vera, sum gjørdi, at júst hesin nú mátti úr raðnum. Hann ella hon skuldi jú átt mong góð ár eftir í væntu. Tað er eins og vit ikki troystast av at leita eftir logikkini í tilveruni, og tá einki svar fæst, so sláa vit okkum til tols við, at hetta var ein partur av teirri stóru ættlanini, vit hvør sær eiga lut í. Tann trúgv, vit finga í arv, boðar okkum, at raðið eisini handan gravartromina er endaleyst. Tað er bara ósjónligt fyri mannaeygum.

John Andreasen var ein teirra, sum í summar varð kosin í úrtíð. Flestu okkara munnu halda, at tað var óráttvíst. Vit kenna eina sorg – kanska enn tá vreiði – í fyrstuni, men sum tíðin líður, góðtaka vit sjálvt eitt so lemjandi slag, sum eitt tilfíkt andlát er. Sláa okkum til tols við tað og venda aftur til uppgávu okkara hvør sær at liva lívið at enda, sum dýrgripir goyma minnini um tey, sum undan fóru, og eftir førimumi stuðla teim yngri, tá tey byrja teirra lívsverk.

John var hjálpsamur út um alt mark. Hann toldi illa at siggja nakran, hann

kendi, einsamallan fáast við eithvørt, sum hann metti fekst skjótari og betri úr hondum um hann hjápti til. Og við tað, at hendur hansara sótu so ótrúliga væl á skøvningunum, var hjálpin, hann beyð og veitti, mangan kærkom-in.

John var eitt arbeiðsgrev. Hann var fegin um og errin av arbeiði sínum á Mjólkarvirkinum. Tað er at

undrast á, at tað kavaroksnætur á hávetri skuldi bera honum til uttan hovásták at leggja á oyna og út á bygd í útiðeyðaveðri til dagsverk, og síðan í sama góða lag, nærum ómóður koma aftur til húsa seinnapartin. Men hjá honum var hetta bara sjálvsagt, og lítul ivi er um, at hansara pláss á Mjólkarvirkinum fer at vera torført at fylla út fyri tann, sum kemur í hansara stað.

John var røkin. Tað tala hús hansara sítt tígandi mál um. Arbeiðsbilur hansara var altíð so skínandi blankur og hvítur, líka mikið hvussu veðurlagið var, at tað fall í eyguni. Hann setti eina æru í at skynsemi, reinføri og góðska skuldi sermerkja tað starvið, hann hevði.

John var blíðlyntur. Eg hoyrði hann ongantíð tosa ilt um onnur. Antin tað var tí at hann helt tað inni við seg sjálvan, ella hann bara var nóg stórt menniskja til bert at halda gott um onnur, veit eg ikki, men eg havi varhugan av tí seinna.

Tann morgunin í summar, John úti í túninum á sín javna og fryntliga hátt beyð farvæl, vardi tað meg ikki, at hetta skuldi verða seinasta ferðin vit sóust.

Men soleiðis vildi lagnan tað altso...

Tann missur, Marita og Shane saman við foreldrum og systkjum í báðar ættir hava verið fyri, bøstist ikki aftur av mannahond. Her mugu aðrar og hægri kreftir veita linna og troyst. Vit onnur megna ikki annað enn í fáfongd og máttloysi okkara at drýpa høvur í sorg, sakni og samkenslu.

Friður veri við minninum um John Andreasen.

Grannin sunnanfyri

Samkoman Sion Vágur

Sunnudag kl. 11.00: Morgunmøti.

Sunnukvöld kl. 18.00: Evangeliskur fundur.

Mánakvöld kl. 20.00: Bønarfundur.

Mikukvöld kl. 20.00: Bønarfundur.

Bønartænastan svarar á tlf. 73941, frá kl. 20.00–22.00.

Gøta, Fuglafjørður og Leirvík

Kórið í missiónshúsinum í Leirvík byrjar aftur í kvöld kl. 20.00. Øll eru vælkomin við.

AA fundir

verða í Havn í kvöld kl. 20.00 á Vaskarínum, Tórgøtu 5 (inngongd vestanfyri), og kl. 22.30 í Uppi-stovu, C. Pløysengøtu 17.

Altjóða Barnalegur »CISV«

Landsfundur verður á Læraraskúlanum leygardagin 1. okt. kl. 15. Skrá samb. reglugerð. Framløgja av komandi hálvári o.a. Øll hjartaliga vælkomin.

Gamlir dansir

Um undirtøka er verður byrjanarskeið hvørt týskvöld í Bygdarhúsinum í Hósvík í vetur kl. 21.00 til 22.00. Byrjað verður 4. okt. Tilmelding á tlf. 22386 í seinasta lagi 2. okt.

VIKING LOTTO

viku nr. 39, 28. sept.

Vinnaratel: 1 - 14 - 16 - 17 - 26 - 45

Eykatal: 19 - 37 - 43

Prognosa:

6 vinnaratel 4.491.735,- kr.

5 vinnaratel +

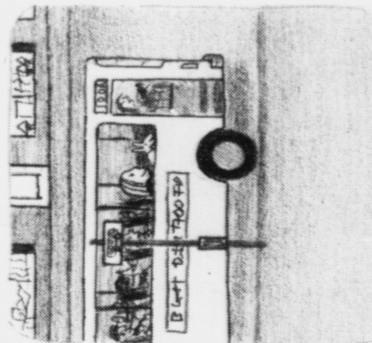
1 eykatal 92.052,- kr.

5 vinnaratel 7.004,- kr.

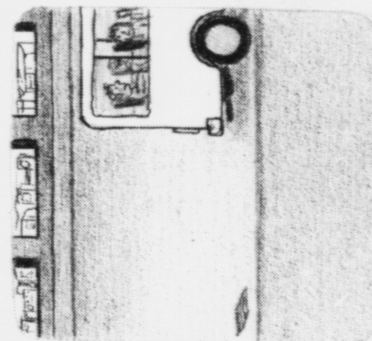
4 vinnaratel 163,- kr.

3 v. tel + minst 1 eykatal 56,- kr.

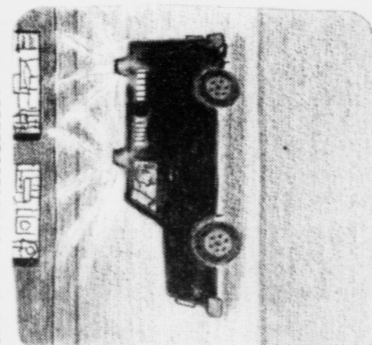
Sosialurín tekur onga ábyrgd av møguligum vilum.

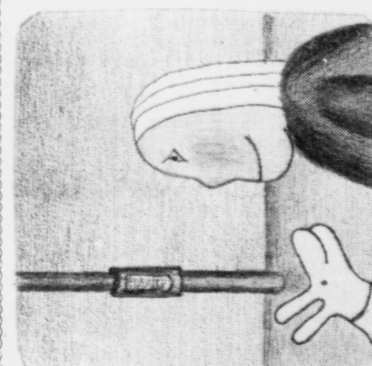
Tá kom bussurin, sum ná koyrdi heim framhald

Hon hevði ikki brúk fyri nokrum ambulans

Ambulansin kom, men Bina hevði heilivágin, so at mamma kundi fáa hann

Bina og BoBo stillaðu seg at biða eftir at sleppa heim

Konfirmantar í Nes kirkju 2. okt.

Gundur Gaardbo, Seldarfirði. Jóannes Poulsen, Lamba. Katrin á Fløtunum, Lamba. Helgi Arnholdson, Glyvrur. Heidi í Holusteini, Glyvrur. Bárður Sigmundarson Hammer, Saltangará. Ingrid Hye Bjarnastein, Saltangará. Elsebeth Djurhuus, Saltangará. Sonni Lamhauge Petersen, Rituvík. Hans Karl Højgaard, Saltnesi. Arnfríð Joensen, Saltnesi. Magni Højgaard, Toftum. Áki Smidt Jensen, Toftum. Elsa í Hjølum, Toftum. Laila Waag Høgenssen, Toftum. Bergur Fosssalsá, Nesi.

Konfirmantar í Vágs kirkju 2. okt.

Rúni Heri Hammerfoss Eyðunsson, Vági. Sam Ripley, Vági. Poul Dan Kjerbo, Vági. Jóan Pauli Augustinussen, Vági. Bergur Gudmundsen, Vági. Tóki Hjelm Bjarkhamar, Vági. Elmar Joensen, Vági. Ingvarð Thorsteinsson, Vági. John Ian Bertholdsen, Vági. Ronni Magni Dalá, Vági. Gunnfríð Margretha Hvanná, Vági. Elisabeth Hansina Dam Joensen, Porkeri. Linda Bech, Lopra.

